

v onom prohlášení za jednu z vlastností náhradního bytu, neboť náhradní byt podle § 1 čis. 9 zákona o ochraně nájemníků ze dne 28. března 1928, čis. 44 sb. z. a n. jest přiměřeným, je-li, kromě jiného, přiměřeným i nájemné z náhradního bytu (srovnej rozhodnutí čis. 8194 sb. n. s.). S ostatními vývody, jež se týkají výkladu usnesení ze dne 26. září 1928, odkazuje se dovolatelka na výstižné důvody rozsudku prvního soudu, k nimž se dovolací soud připojil a jež i nejvyšší soud schvaluje. Zcela případně uvedl první soud, že odporuje zásadě poctivosti v obchodním styku, snaží-li se nyní žalovaná vyzouti se ze závazku, který tehdy na se vzala sama ze své vůle proto, by tak spíše dosáhla soudního svolení k výpovědi.

### Čís. 10193.

**Soud jest oprávněn zrušiti dražbu movitosti, shledal-li, že nebyla řádně vyhlášena.**

**Zrušení dražby z formálního důvodu nepřičí se ustanovení § 367 obč. zák.**

**Zrušil-li soud první stolice dražbu movitosti, rekursní soud pak k rekursu vydražitele usnesení prvního soudu zrušil a nejvyšší soud k dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele obnovil usnesení prvního soudu, jest vydražitel povinen nahraditi vymáhajícímu věřiteli útraty dovolacího rekursu.**

(Rozh. ze dne 29. září 1930, R II 311/30.)

Soud první stolice zrušil dražbu automobilu, provedenou dne 15. února 1930 jako zmatečnou pro vadnost dražební vyhlášky, v níž nedopatřením nebylo uvedeno auto jako předmět dražby. Rekursní soud k rekursu vydražitele zrušil napadené usnesení s tím, že dražba ze dne 15. února 1930, v níž Arnošt K. vydražil automobil za 5.010 Kč, zůstává v platnosti. Důvody: V exekučních věcech E 1245/29, 1739/29, 1748/29, 1914/29 okresního soudu v K., z nichž mezi časem exekuce E 1914/29 byla úplně zrušena, byla k vydobytí vykonatelných pohledávek povolena exekuce zabavením a prodejem movitých věcí a dne 15. února 1930 byla provedena veřejná dražba, při níž vydražil Arnošt K. osobní auto za 5.010 Kč, jež ihned složil. Usnesením ze dne 22. února 1930 zrušil však exekuční soud tuto dražbu prý jako zmatečnou pro vadnost dražební vyhlášky, v níž sice byly uvedeny ostatní zabavené věci jako předmět dražby, auto však nedopatřením bylo vynecháno. Proti tomuto usnesení brání se vydražitel s poukazem k ustanovení § 367 obč. zák., podle něhož se stal neobmezeným vlastníkem vydraženého auta, a navrhl proto zrušení napadeného usnesení. Stížnost jest opodstatněna. Exekuční řád sice ustanovuje, že se dražba oznámí vyhláškou, že v ní mají býti označeny věci do dražby dané podle druhu a že výkonný orgán má se včas před stáním přesvědčiti, zda dražební rok byl řádně vyhlášen (§§ 272, 273 ex. ř.). Názor prvního soudu, že opomenutí ve směru shora naznačeném má v zápětí zmatečnost dra-

žebního řízení, nemá opory v zákoně. Zák. čl. LX:1881 platný na Slovensku výslovně ustanovuje v § 102, že omylné uveřejnění vyhlášky o dražbě nemá vliv na účinek dražby, a tato zásada platí i pro ostatní obvod Československé republiky, třebaže v exekučním řádu není výslovně ustanoveno. Opačná zásada by se přičila ustanovení § 367 obč. zák., podle něhož se ten, kdo movité věci nabyt ve veřejné dražbě, stane neobmezeným vlastníkem věci, takže vlastnická žaloba proti němu již z tohoto důvodu jest vyloučena. Stěžovateli jako třetí osobě také do toho nic není, jakým způsobem dražba byla připravena, jen když dražba byla řádně provedena, o čemž v souzeném případě není pochybnosti. Bylo proto na návrh vydražitele napadené usnesení zrušeno a vysloveno, že prodej auta zůstává v platnosti.

N e j v y š š í s o u d k dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele obnovil usnesení prvního soudu a uložil vydražiteli, by nahradil vymáhajícímu věřiteli útraty dovolacího rekursu.

### D ů v o d y:

Netřeba řešiti otázku, zda dražba svršků řádně nevyhlášená a stranám neoznámená jest nicotná. Ale nelze sdíleti názor rekursního soudu, že nedostatečné uveřejnění vyhlášky nemůže míti vliv na účinnost dražby, a že by se opačná zásada přičila § 367 obč. zák. a že vymáhající věřitelce nic do toho není, jakým způsobem byla dražba připravena. Při nabytí vlastnictví veřejnou dražbou jest vyloučena jen vlastnická žaloba proti bezelstnému vydražiteli. Ale nabytí ve veřejné dražbě předpokládá, že dražba není formálně odporovatelná a že nebude zrušena. Tak se může státi na př. při odporu proti příklepu při dražbě nemovitosti, při opětné dražbě, při předražku nebo pro nesprávnosti při dražbě svršků. Zrušení dražby z formálního důvodu se tedy ustanovení § 367 obč. zák. nepřičí. Tento § jen stanoví, že bezelstný vydražitel nabývá dražbou vlastnictví, nepřipouští na něho žalobu dřívějšího vlastníka, ale neřeší otázku, zda dražba jest zrušitelná pro vadnost nebo pro nedostatek vyhlášky. To jest posouditi podle formálních ustanovení exekučního řádu. Rovněž není správné, že není vymáhajícímu věřiteli nic do toho, jak byla dražba připravena. Zajisté mu záleží na tom, by mu dražba byla oznámena a by se jí mohl účastniti, spolu dražiti, by bylo docíleno vyššího podání. Do postupu výkonného orgánu při dražbě a při její přípravě přísluší vymáhajícímu věřiteli stížnost podle § 68 ex. ř. a soud nejen na tuto stížnost, nýbrž i bez ní má ve smyslu § 16, 25 a 61 ex. ř. dáti výkonnému orgánu potřebné poukazy, by se výkon stal bezvadně. Ustanovení § 152 slov. ex. ř. pro opozdění neb omylné uveřejnění dražební vyhlášky neplatí beze všeho pro ostatní obvod státu. Pro nedostatek vyhlášky a jejího doručení mohou při nemovitostech vznést odpor všichni ti, kdož byli dražbě přítomni. Ale při dražbě movitých věcí zákon takový opravný prostředek nezná. Nesprávnosti při postupu výkonného orgánu při vyhlášení dražby nelze uplatňovati ani rekuresem ani odporem. nýbrž jen stížností podle § 68 ex. ř. Že zákon chtěl vyloučiti takovou

stížnost proti již provedené dražbě svršků a ponechati odpomoc jen případné syndikátní žalobě, tomu nic nesvědčí. Proto může exekuční soud zrušiti dražbu svršků, když nápravy závad jinak docílití nelze (srov. roz. čís. 9143 sb. n. s.). Prvý soud právem zrušil dražbu, shledav, že nebyla řádně vyhlášena. Vydražen měl býti automobil, kdežto vyhláška obsahovala, že se bude dražit stará mlátička, stará řezačka a pastorek. Dovolacímu rekursu bylo proto vyhověno a obnoveno usnesení prvního soudu. Výrok o útratách spočívá na ustanovení § 78 ex. ř. a §§ 41 a 50 c. ř. s. a na úvaze, že vydražitel podavší stížnost do usnesení prvního soudu o zrušení příklepu, stal se účastníkem exekučního řízení a způsobil tím útraty úspěšného dovolacího rekursu vymáhajícimu věřiteli.

### Čís. 10194.

#### Vyrovnací řád.

**Hlasovali-li ze dvou právních zástupců týchž věřitelů jeden pro, druhý proti přijetí vyrovnání, byl hlas jimi odevzdáný bezúčinným.**

(Rozh. ze dne 29. září 1930, R II 320/30).

Soud první stolice potvrdil vyrovnání. Důvody: Právo hlasování měly pohledávky v úhrnné výši 74.859 Kč 79 h,  $\frac{3}{4}$  většina činí tedy 56.144 Kč 85 h. Pro vyrovnávací návrh hlasovalo 14 přítomných věřitelů s pohledávkami 58.109 Kč 24 h, proti vyrovnání hlasoval jen jeden přítomný věřitel. Vyrovnávací návrh byl přijat oběma většinami v § 42 vyr. ř. ustanovenými. Důvodů k odepření potvrzení vyrovnání podle §§ 50 a 51 vyr. ř. není. Při tom se podotýká, že pro věřitele Ferdinanda H-a, A. W-a a Josefa C-a s pohledávkami 210 Kč 05 h, 384 Kč a 10.167 Kč hlasovací právo vykonali dva zástupcové Dr. Robert S., jako substitut vykázaného zástupce Dr Lva A-a pro vyrovnání, advokát Dr Otto M. jako substitut advokáta Dr Ericha H-a proti vyrovnání. Původním zástupcem těchto věřitelů jest Dr Leo A., jenž pohledávky přihlásil, jeho zmocnění dosud podle předpisů civilního soudního řádu nebylo odvoláno, pročež jest i nadále v platnosti a považoval proto vyrovnací soud jeho hlasování pro výsledek řízení za směrodatné. Rekursní soud k rekursu firem H., W. a C. odepřel vyrovnání potvrditi. Důvody: Firmy H., W. a C. podaly včas stížnost do usnesení prvního soudu z důvodu, že první soud pokládal za rozhodující hlasování Dr S-a jako substituta Dr Lva A-a, který hlasoval v jejich zastoupení pro přijetí vyrovnání, nikoliv hlasování Dr M-a jako substituta Dr Ericha H-a, který hlasoval jejich jménem proti přijetí vyrovnání. Stížnosti nelze upříti oprávnění. Stěžovatelé připustili, že dali plné moci pro vyrovnací řízení zprvu Dr A-ovi, avšak prý jen pro přihlášení jejich pohledávek; napotom však dali plné moci Dr H-ovi, čímž plné moci dané Dr A-ovi zároveň odvolali. Jest mylné mínění stěžovatelů, že davše plnou moc druhému advokátu, odvolali plné moci dané advokátu prvnímu. Tyto plné moci dané Dr A-ovi nebyly dány od stěžovatelů jen pro přihlášení jejich